

Arrest

**nr. 85 784 van 09 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VINOIS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoekers werd geweigerd bij 's Raads arresten nrs. 66 336 en 66 337 van 8 september 2011 omdat geen geloof kan gehecht worden aan hun asielmotieven en omdat de situatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd,

behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengen verzoekers als nieuwe elementen een brief bij van journaliste Marie Jégo, een brief van A.G.(...), twee convocaties van het openbaar ministerie van de republiek Ingoesjetië, een Belgisch psychologisch attest op naam van verzoekster, een verzoekschrift geschreven door M.G.T.(...) aangaande een incident van 3 maart 2012 waarbij de broer A.G.T.(...) doodgeschoten werd en een artikel uit Eurasia Daily Monitor van 15 maart 2012 over dit incident.

De Raad stelt vast dat deze documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoekers verklaarde vervolgingsfeiten kunnen ondersteunen. Dit wegens inconsistenties tussen de verklaringen van Marie Jégo en die van verzoeker en A.G., een gebrek aan objectieve bewijswaarde van de twee brieven, het ontbreken van belangrijke gegevens in de convocaties, het niet vermelden van de oorzaak van de beweerdde problemen in het psychologisch attest, het nalaten te verduidelijken op welke manier de dood van A.G.T. gerelateerd zou zijn aan de door hem beweerdde problemen in Ingoesjetië en wegens het uiten van loutere beweringen.

Wat betreft de documenten waarvan verzoekers in het kader van hun eerste asielaanvraag een fotokopie hebben neergelegd en nu bij hun huidige asielaanvraag de originelen bijbrengen, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat deze toen reeds inhoudelijk werden beoordeeld. Het loutere feit dat zij nu de originelen voorleggen doet geen afbreuk aan de in het kader van hun eerste asielaanvraag gemaakte conclusies.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen concrete elementen bij die de in het kader van hun eerste asielaanvraag gedane vaststellingen afdoende weerleggen; zij beperken zich tot het verwijzen naar algemene rapporten aangaande de algemene situatie in Ingoesjetië zonder deze informatie concreet op hun situatie te betrekken, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het ontkennen, minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen. Het medisch attest van 10 april 2012 biedt geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arresten nrs. 66 336 en 66 337 van 8 september 2011 anders zouden zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, leggen ter terechtzitting een verslag neer van Amnesty International d.d. juni 2012 en voeren aan dat de situatie in Ingoesjetië is verergerd.

De Raad wijst er op dat een verwijzing naar dergelijk algemeen rapport over de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke.

Het rapport van Amnesty International toont evenmin aan dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, onvolledig of achterhaald zou zijn maar bevestigen enkel in grote lijnen de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en vermog bijgevolg geen afbreuk te doen aan de pertinente conclusie dat de situatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er het slachtoffer zijn van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van voormelde wet.

Voor het overige beperken verzoekers er zich ter terechtzitting toe de in hun verzoekschrift aangevoerde argumentatie te herhalen.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER